

Историята на Lacrimosa е като историята на живота ми...



Интервю с **Tilo Wolff** от **Lacrimosa**

За огъня, изпепеляващия копнеж и приемствеността. За обръщането на емоциите във воал от музика. За противовеса между сивото и цветното. За процеса на създаване на един великолепен симфо-готик рок албум... и за хрумването да го сравниш с пица. Повече по тези и множество други интригуващи теми узнахме лично от хер Tilo Wolff в разговор по повод появата на новия, десети по ред студиен шедьовър на Lacrimosa, "Sehnsucht"...

Metal Katehizis: За начало - поздравления за новия албум на Lacrimosa, страхотен е! Ти самият доволен ли си от крайния резултат?

Zak Stevens: Напълно - не бих го издал, ако не бях доволен. Винаги работя над даден албум, докато не съм стопроцентово удовлетворен.

Защо решихте да изкарате "Sehnsucht" в две различни версии - "стандартна" и "специална"?

Исках да запиша някои от песните в повече от един вариант и така се стигна до тази идея. Сега имаме стандартния диск с черно-бяла обложка плюс картоненото издание с цветна обложка, съдържащо интерпретации на някои от песните от албума.

Да, обложките ви винаги са били черно-бели, а сега изведнъж вкарвате цвет. Защо?

Както вече казах, стандартното издание на "Sehnsucht" се появи с черно-бяла обложка и по този начин спазихме своеобразната традиция, наложена от Lacrimosa в течение на историята на групата. В случая реших, че ако ще издавам някои от песните и в алтернативен вариант, би било забавно да бъдат съпътствани и от различна обложка - един вид да покажа, че албумите на Lacrimosa могат да изглеждат добре и с цвет.

А каква е идеята на показаното изображение?

Централното място заема огънят, символизиращ копнежа ("Sehnsucht" [немски] - копнеж, желание - б. ред.). Същевременно обръщаме внимание и на дебнещата опасност - огънят може да

изгори всичко около себе си. По същия начин желанието би могло да бъде разрушително... От огъня излиза кон, символизиращ и чистотата, и силата на копнежа. Освен това, конят може да те отведе до далечни места, недостижими за обикновения човек - оттук и идеята, че желанието може да те отведе до невероятни места, съществуващи единствено в съзнанието ти. Накрая идва ред и на дамата ездач, символизираща Елодия - жената, която умря преди десет години (става дума за албума "Elodia" от 1999 г. - б. ред.). Образът ѝ в настоящата обложка показва, че човешкият копнеж може да бъде по-силен дори от смъртта. От друга страна, дамата показва явната връзка между новия ни албум и старите ни издания - ако се вгледате в обложките на "Sehnsucht" и на "Satura" от 1993 г., ще видите, че става дума за един и същи човек.

Говорейки за приемственост, прави впечатление, че осмият ви албум, "Echos" (2003), съдържа 8 песни, деветият, "Lichtgestalt" (2005) - девет, а десетият, "Sehnsucht" - десет. Случайни или целенасочени са тези съвпадения?

Хе-хе-хе... Абсолютно случайно е, макар и доста ефектно.

Заглавието на новия ви албум се превежда като "копнеж". Това ли е концепцията, около която се въртят песните в "Sehnsucht"?

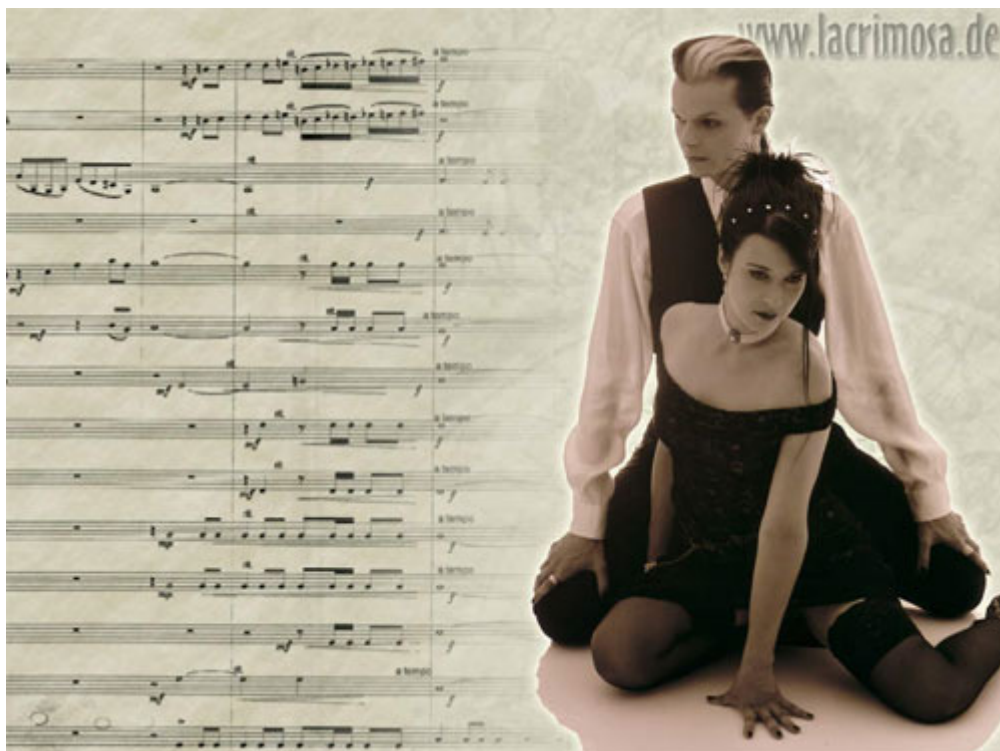
Да, би могло да се каже, макар в случая да не става дума за концепция в истинския смисъл на думата. Парчетата действително са подчинени на тази идея, но могат да бъдат слушани и отделно едно от друго. Мисля, че в случая пицата би била едно удачно сравнение - доматице са нещо много вкусно само по себе си, същото важи и за сиренето, и за салама, но ако смесиш всички тези съставки, вкусът става още по-добър. Същото важи и за "Sehnsucht" - отделните песни звучат добре самостоятелно, но ако се слушат заедно, разкриват историята на един копнеж значително по-успешно.

На какъв етап от работата по албума се появи идеята за заглавието - в началото, в средата или в края?

В края. Нямах намерение да пиша песни за копнежа - просто така се получи. В един момент, когато материалът вече бе готов, осъзнах, че всичко в текстовете се върти около желанията ми, затова и избрах "Sehnsucht" за заглавие на диска.

Колко време ти отне работата по албума?

Целият процес в студиото - записи, смесване и мастьринг, отне около пет-шест месеца.



А как протича работата по създаването на песните? Кое се появява първо - музиката или текстовете?

Винаги текстовете. Записвам мислите си, спомени, впечатления. След това сядам на пианото или грабвам китара и започвам да свиря, опитвайки се да изразя чувствата и емоциите от даден текст чрез мелодия. Музиката на Lacrimosa представлява нещо като саундтрак към текстовете ми.

За разлика от предишните ви издания, в "Sehnsucht" преобладават песните на английски език. Защо?

По принцип, пиша текстовете си на езика, на който ми хрумнат първоначално - просто ме осенява конкретна идея и бързам да я запиша, след което не я променям, без значение на какъв език е. Вероятно в случая влияние оказа и фактът, че прекарахме твърде дълго време на турне и ми се налагаше да говоря предимно на английски, затова и текстовете на немски станаха по-малко.

Друго интересно нововъведение в "Sehnsucht" е решението ти да включиш детски хор в песента "Feuer".

Да, идеята дойде от самата музика и по-специално от "битката" на оркестъра с китарите. Искан да се получи сходен ефект и при вокалите, затова и реших да използвам чисти и невинни детски гласове в противовес на моите писъци.

Как би описал еволюцията в музиката на Lacrimosa? С други думи, къде се крият основните разлики между "Sehnsucht" и предшествениците му?

Мисля, че с всеки следващ албум навлизам все по-дълбоко... към сърцевината... към същността на нещата. Имам предвид, че колкото по-дълго човек се занимава с музика, толкова по-голямо внимание започва да обръща на важните и значими аспекти на дадена мелодия, текст и песен като цяло.

Личното ми впечатление е, че винаги си успявал да откриеш идеалното съотношение между тежките китарни рифове и великолепните оркестрации. Как го постигаш?

Хм... Не знам, честно казано... Тази работа винаги е представлявала предизвикателство за мен и се надявам да бъде така и занапред, тъй като това е и една от причините да продължавам да се занимавам с музика. Специално при работата по оркестрациите има толкова много нюанси, че не съм сигурен дали изобщо може да съществува вариант, който би ме удовлетворил безрезервно. Спомням си, че след като написах "Кота" (последната песен от "Sehnsucht" - б. ред.) и по-специално оркестралния пасаж, веднага ме осени идеята да го доразвия... и ще го направя в следващия албум на Lacrimosa. Мога да кажа, че това е нещо като разказ без край.

Би ли могъл да предвидиш как ще се развие музиката на Lacrimosa? Или това зависи от начина, по който ти самият ще се промениш като човек?

Зависи изцяло от мен и собственото ми развитие. Историята на Lacrimosa е като историята на живота ми - и музиката, и текстовете представляват нещо като мой дневник. С други думи, нямам никаква представа какво ще представлява групата след две години.

А какво е положението със страничните ти занимания? Да очакваме ли нещо ново от соло-проекта ти Snakeskin, например?

Да, но няма да е скоро, тъй като в момента съм зает изцяло с подготовката по издаването на "Sehnsucht" и предстоящото турне с Lacrimosa. Не знам кога ще успея да намеря време да поработя по нови песни за Snakeskin, но рано или късно и това ще стане.

Изявяваш се и като менниджър на немците Cinema Bizarre. Какво ново около тях?

Работят по втория си албум. Съвсем наскоро обсъждахме новите им идеи и стигнахме до извода, че ще е най-добре да променим графика им и да изкараме диска малко по-късно от предвиденото... но пък резултатът се очертава меко казано интересен.

Откъде черпиш въздновение при работата си с Lacrimosa?

Откъде ли не. На първо място - от начина, по който възприемам битието и заобикалящата ме среда, от чувствата и мислите ми, от случките, които преживявам... Ако вземете 100 човека и ги поставите в една и съща ситуация, всеки от тях ще я възприеме и реагира по свой собствен начин - е, моят начин на реакция е да седна и да опиша всичко с думи, след което да ги "обвия" в музика. Винаги действам така, без значение дали е вследствие на нещо преживяно или на картина, която ме е впечатлила, или... Всичко може да ме вдъхнови.

А как избираш музикантите, с които да свириш по време на концертите на Lacrimosa?

На първо място, трябва да са хора, с които да си паснем като характери - все пак, най-важното нещо по време на турне е да си изкарваш добре и в приятна компания. На второ място, трябва да са не просто добри инструменталисти, но и гъвкави и отворени към различни стилове - трябва да могат да свирят и метъл, и готик, дори и класика.

Наскоро бе разпространена новината, че ще предприемете световно турне в подкрепа на "Sehnsucht". Някакви шансове да минете и през България?

Да, действително ще свирим по целия свят и най-вече в Европа, но и този път България не е включена в разписанието ни. Много бих искал някой ден най-сетне да стигнем и до вашата страна... Би било чудесно.

